

Sammelbd von Dtes
v

IOHANNES STRAUSS

...

PERSONIS INCERTIS

...

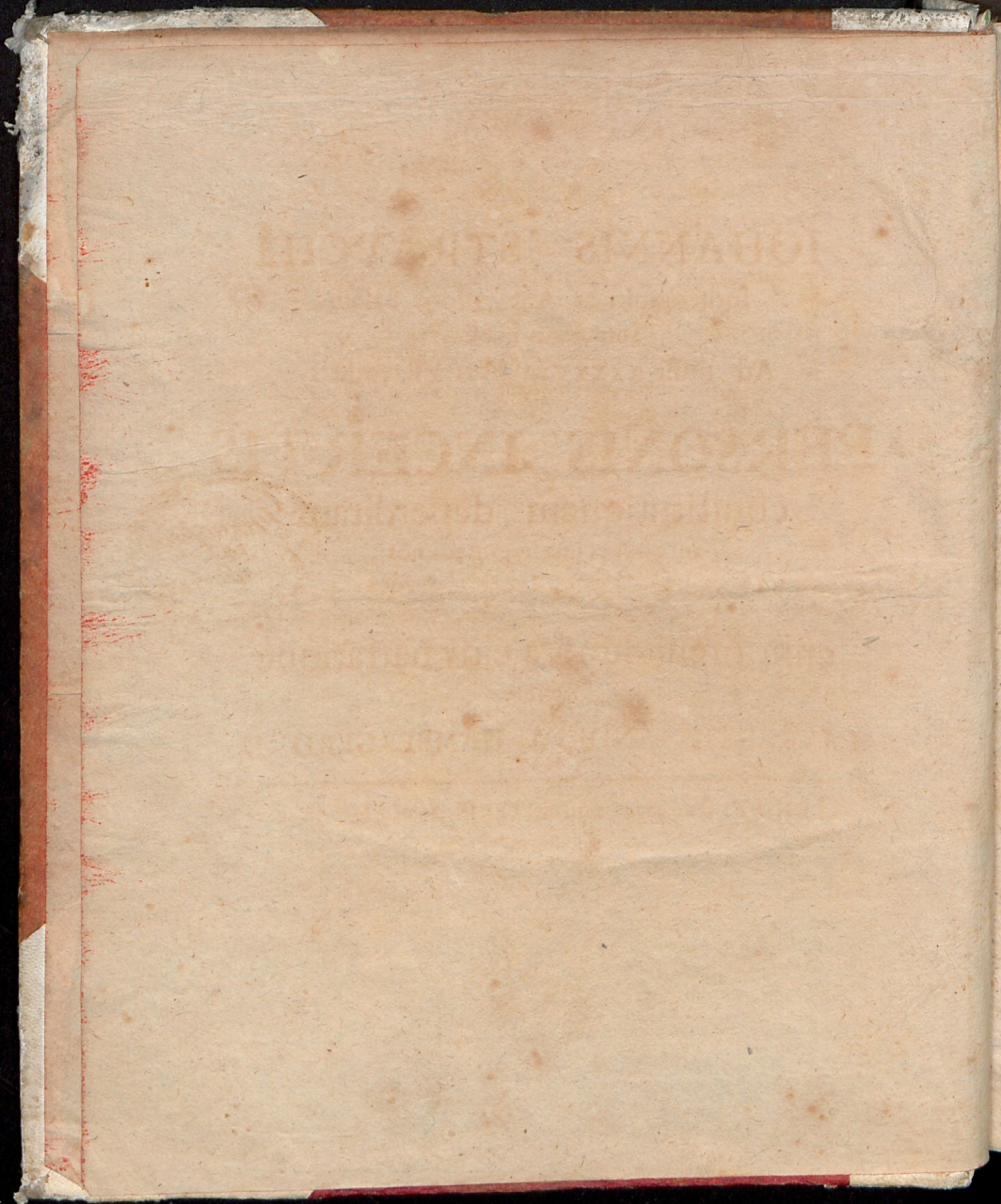
...

...

...

26.
DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS
PROBLEMATICA
EXHIBENS NONNULLAS

**QVÆSTIONES
SELECTAS CIRCA
CASUS RARIUS OBVENIENTES,**

NEC NON
INTERMIXTA CENTUM PROBLEMATA, EX
CANONICO, CIVILI, ET FEUDALI JURE
COLLECTA,

QVAM
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
REVERENDISSIMO ET ILLUSTRISSIMO DOMINO,
DOMINO

**PHILIPPO WILHELMO,
S. R. I. COMITE DE BOINEBURG,**

SACRÆ CÆSARÆ ATQVE REGIÆ CATHOLICÆ MAJESTATIS CONSILIARIO
INTIMO ET CAMERARIO, NEC NON METROPOLITANARUM ECCLESiarUM MO-
GUNTINAE ET TREVIRENSIS CANONICO CAPITULARI SENIORE, ET RESPECTIVE
SVPREMO CHORI-EPISCOPO; EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MO-
GUNTINI CONSILIARIO INTIMO, AC CIVITATIS TERRITORIIQVE
ERFFURTENSIS PRO-PRINCIPE,

SUB AUSPICIIS DIVINI NUMINIS
SUFFRAGANTE AMPLISSIMO FECTORUM COLLEGIO
INPERANTIQA ELECTORALI UNIVERSITATE
ERFURTENSI,
PRO LICENTIA

GRADUM DOCTORALEM IN UTROQVE JURE SUSCIPiENDI,
PUBLICÆ DISQVISIIONI SUBMITTIT

DIE XXXI. OCTOBRIS ANNO M DCC XV.
IN AUDITORIO JURIDICO COLLEGII MAJORIS

JOANNES MICHAEL ROTERMUNDT, STADTVVORBIANUS.

ERFORDIÆ TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII, ACAD. TYPOGR.

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS
 PROLEPTICA
 EXHIBENS NONNULLAS
QUESTIONES
SELECTAS CIRCA
 CASUS RARIS OBVENIENTES
 INTERMIXTA GENITIM PROLEPTATA, EX
 CANONICO, CIVILI ET PUDALI JURE
 COLLECTA
 A
 RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
 DOMINO
PHILIPPO WILHELMO
S. R. I. COMITE DE BOINBERG
 SUB AUSPICIIS DIVINI NUMINIS
 INFRANCONIAE RECTORIS UNIVERSITATE
 PRO LICENTIA
 GRADUM DOCTORALIS IN UTROQUE JURE SUSCIPENDI
 JOHANNES MICHAEL RÖTHERMUNDT, STADTVORWANDT
 RECTORIS REIPUBLICAE CIVITATIS
 DIE XXII OCTOBRIIS ANNO M DCCLXXV
 IN AUSTRIACO REIPUBLICAE COLLEGIO MAGISTRI

PROËMIUM

Proxi non dissimulantibus id ipsum venerandis Jurisprudentiæ Patribus Pompon. Celso & Paulo, LLatores ea prætereant, quæ fortè semel aut bis existunt, nec jura de iis constitui soleant, quæ uno aliquo casu aut perrarò accidere possunt; *l. 3. & seqq. ff. de LL.* quia tamen id eò saltem pertinere saniori DD. judicio comprobatur, quod juris constituendi ratio non de iis, quæ rarius, sed quæ frequentius & plerumque existunt, desumi soleat, interim nec harum causarum tractatio negligenda sit, si aliàs plena earum notitia haberi nequeat, itaque cùm paucas in præsentia de illis quæstiones discussero, eò minùs otiosos capitibus partus vendere videbor, quò magis ipsos Imp. ac JCtos de iis generaliter varia disposuisse tralatum est. *vid. L. 12. C. de Legit. hered. L. 7. §. 3. ff. de acqu. rer. dom. L. 12. ff. de Senator.* Quod verò aliquot problemata interseram, id crisin fortè non merebitur, non enim Leges sacratas obtorto quasi collo in jus trahere, vel apertas legum definitiones Rabularum more in ceram flectere animus est, sed quæ ex iis plenè & planè decisa non sunt, plusque Theoriam ac Scholarum subtilitates, quàm praxin forumque respiciunt,

spiciunt, partem in utramque probabiliter propugnabo, ut lucidius denique veritas pateat. *Nec inutiliter hoc modo, loquente pro me S. Augustino in Enchirid. C. 59. exercentur ingenia, si adhibeatur moderata disceptatio, & absit error opinantium se scire, quod nesciunt.* Quod confirmat *Barth. Torrez. Canar. Epif.* his verbis: *non me latet esse aliquos, qui vitio dent, sententias oppositas tanquam probabiles defendere, id ignorantia tribuentes: at certa ab incertis hoc modo secernere, maxima sapientia pars est.* Cujus utinam mihi obtingat ex hac publicâ disquisitione vel centesima portio! fit igitur

QVÆSTIO I.

An qui per pactum in se generaliter recepit casus fortuitos, teneatur etiam de raro contingenti?

Pro Negat. stant *Gail. Bartol. Mant. Menoch. Gomez. Treutl. Bocer. Hillig. Besold.* Pro Affirmat. verò *Bachov. Hunn. Harpr. Lauterb. Carpz. Vinn. alique plures.* in quorum & ego castra intrepidè transeo. Nam Imò appellatione casus fortuiti vel maximè continetur insolitus, non extensione, sed magis proprietate verbi, cum fortuita ea propriè sint, quæ præter consuetudinem inopinatò & raro eveniunt. 2. Si casum solum & frequenter contingentem recipere voluit, multò magis & rarissimè contingentem, cum ab hoc minus ipsi damnum, quàm ab illo metuendum erat. 3. Hæc sententia manifestè fundatur in *L. 78. §. ult. ff. de contrab. empt.* ut mirum sit, à Dissent. ex hac lege pro suâ negativâ præsidium quæri, undè tam apertè destruitur. *Obijciunt. 1. Dissent. paciscentes ultra intentionem suam non tenentur, atqui de casu raro contingenti non præsumitur talis cogitasse.* E. Resp. N. Min. ratio patet ex dictis. *Obijc. 2. non valet renuntiatio exceptionum, quæ contra vadimonium desertum excusent, nisi causæ except. specialiter fuerint expressæ* *L. 4. §. p. ff. si quis caut. in jud.* Ergo. Resp. 1. casum

casum hunc esse disparem, nam omni exceptioni renun-
tians non censetur de noviter emerfuris cogitare, cum tales
casus ceu nondum cognitos renuntiatio non respiciat; aliter
ac qui fortuitos casus in se recipit, cujus intentio vel maxi-
mè ad inopinata futura fata dirigitur. Resp. 2. hunc ipsum
textum nimium probare, ipsisque adversariis obstare, quia
inde sequeretur, nec generale pactum de recipiendis casi-
bus ad frequenter accidentes pertinere, nisi specialiter ex-
pressi fuerint, quod utique falsum. Objic. 3. L. 10. §. 1. ff. de
ann. Legat. L. 30. §. 3. ff. ad l. aquil. sed argumenta inde desum-
pta cerea sunt & per se diffluunt.

PROBLEMATÀ CIVILIA.

1. Utrum res immobilis sit objectum depositi? 2. U. Merces loca-
tionis conductionis consistat praevisè in pecunia numeratâ? 3. U. Decisio
L. quoties. C. de Rei Vind. locum habeat in locat. conductione? 4.
U. Conductor petere possit remissionem, si fructus à solo quidem se-
parati, sed in horrea necdum collati casu fortuito perierint? 5. U. b. f.
Possessor suos faciat fructus naturales? 6. U. in emphyteusi civ. mora
purgatio locum habeat? 7. U. Commodator possit rem commodatam
ante finitum usum revocare, si ipse eâ indigeat? 8. U. Mandatarius
teneatur de culpâ levissima? 9. U. Mandatarius mandati fines exce-
dens quoad excessum habeat act. negotiorum gestorum? 10. U. Thesaurus
in fundo emptio, sed non dum tradito inventus, restituendus emptori?

QVÆSTIO II.

An à morte, divino miraculo, resuscitatus gaudeat jure quasi
postliminii? item an ad uxorem redire teneatur?

Postliminium est jus amissæ rei recuperandæ & in pri-
stinum statum restituendæ, quod in captis ab hostibus & re-
versis propriè locum habet. L. 19. prin. ff. de capt. & postl. rev. quæ
dispositio non incongruè ex rationis similitudine extendi pot-
est ad mortuos div. miraculo resuscitados, ut bona sua, per tes-
tamentum forsan aliis relicta, ex hoc jure quasi postlim. reci-
pian; non obstante, quod testamento morte confirmato
hæredi jus quæsitum sit, nam non præsumitur testator in eum
casum, quo ipse indigebit, hæredi reliquisse. & inhumanum
esset, Lazarum, ad magnificandam Christi gloriam resusci-
tatum

tatum & vitæ ex gratiâ restitutum, suis bonis privari, cum beneficia Principum laxissimam recipiant interpretationem, *L. 3. ff. de Consil. Princ.* & si deportatus, vitæ Civili per Principem restitutus, recipit bona ab his, ad quos ex eâ causâ devenere. *L. f. §. 4. C. de Sen. Pass.* quidni idem in resuscitatis dicendum, qui ad vitam naturalem sunt restituti ex plenissimâ Cœlesti Principis gratiâ, quæ alias molesta potius foret. Sed cum Jure Rom. possim. reversus uxorem ex eo jure non recuperat. *L. 14. §. 1. ff. de Capt. & Postl.* an resuscitatus ad uxorem redire tenebitur? Resp. quod non; quia Lex matrimonii vinculum & obligationem morte solvit. *ad Rom. 7. ves. 2.* resuscitationem verò non respexit, quia casibus naturaliter impossibilibus lex ferri non solet. Unde obiter deduco, *illos conjuges venturos ad cælum.* Sic pariter nec beneficiatus aut Religiosus ad beneficium aut Religionem redire cogitur, quia & horum statuum obligatio morte solvitur.

PROBLEMATÂ CIVILIA

11. U. detur obligatio merè Civilis? 12. U. ad factum nudum obligatus prestando interesse libereitur? 13. U. detur servitus altius tollendi? 14. U. Juri luendi pignus debito non dum soluto prescribi possit intra 30. vel 40. annos? 15. U. Patrem inter & Filium teneat conventio circa peculium advent. irregulare? 16. U. Actio personalis pro usufr. consequendo competens duret 30. annis? 17. U. ad delegationem spectes *L. f. C. de Novat.*? 18. U. interdictum retinende possessionis cumulari possit cum petitorio? 19. U. Adibus alicujus, ob periculum incendii intercessis, damnum hoc à vicinis sit resarciendum? 20. U. actio de tigno juncto detur in duplum contra b. f. iungentem, si tignum non sit furivum?

QVÆSTIO III.

An Mulier rapiens Virum ordinariæ pœnæ Raptus subjaceat?

Cum Imp. Justin. Virginum, Viduarum, Sanctimoniarum aliarumque Mulierum honestarum Raptores pessima criminum peccantes, capitis supplicio plectendos decreverit in *L. un. C. de Rapt. Virg.* eaque lex aperte concepta sit de Viris, Fœminæ verò nec libidine maribus cedant, ut Viros etiam quandoque iniisse legantur apud Senec. *Epist. 95.* inde in Quæstione propositâ DD. inter se controversantur. Et quidquid

quid *Lauterb. Clafen. Brunnem. Gæd. Riem. alique* pro Affirmat. afferant, in Negativam tamen magis inclino. Casus enim insolitus est, si Fœmina rapiat Virum, neque in *d. L. un. expressus*, ut quæ de Viris tantum loquitur, in quibus hoc crimen frequentius, non de Fœminis, in quibus rarum est, adeoque cum valde rigorosa sit, non facile extendenda; Nam constat ad casus insolitos leges pœnales porrigendas non esse, cum jura non respicere soleant ea, quæ raro contingunt. *L. 6. ff. de LL. præterea non tam grave virum rapi per fœminam, quam fœminam per virum, ex eo, quod in hac major pudicitia & castitas, quæ per raptum corrumpitur, requiratur, quam in illo arg. L. 2. §. 1. C. de his qui ven. et. denique etiam nihil novi est, mulieres in eodem delicti genere minus peccare, & ob id mitius puniri. L. 6. ff. ad L. Jul. pecul. L. 38. §. 7. ff. ad L. Jul. de adult. itaque ejusmodi mulier extra ordinem saltem castigabitur.*

PROBLEMATÆ CRIMINALIÆ.

21. U. si raptor raptam carnaliter non cognovit, pœna ordinaria locum habeat? 22. U. in sponsam committatur adulterium? 23. U. pœna adulterii ex *L. Jul. Augusti* sit ultimum supplicium? 24. U. ut fur ob tertium furium suspendi possit, debeat is ob præcedentia jam semel esse punitus? 25. U. in totum justa sit Constitutio *L. 5. C. ad L. Jul. Maji*? 26. U. Constitutio *d. L. 5* pertineat etiam ad nepotes? 27. U. in omnes imperii nostri principes committatur crimen læsæ Majest. 28. U. hoc crimen in Augustam committatur? 29. U. filia patris perduellis fiant infames? 30. U. bene concepta sit *L. 18. C. de transact. ut malè ibi Tribonianismum perstringat Cujacius?*

QVÆSTIO IV.

An post contracta sponsalia vel matrimonium sponsis aut conjugibus Religionem ingredi liceat?

Raros esse in praxi casus eorum, qui post sponsalia vel matrimonia contracta pia religionis ineundæ vota cepissent, testis est *Lud. Enq. X. de conv. conjug. in fin.* pauci enim nunc Alexii, qui electâ sponsâ, adornatisque nuptiis relictis, ad casta sponsi cœlestis obsequia, & à thoro ad chorum se propiunt, & quod *S. HENRICUS & CUNEGUNDIS, Pulcheria*
Theo-

Theodosii Soror & Martianus matrimonia quidem contraxerint, suo tamen jure nunquam usi, inter admiranda potius est, quàm imitanda mundi exempla. Ut quæst. nunc expediam, quoad primum certum est, ingressum istum cuiuscunque post sponsalia contracta permissum esse, cum ex dispositione juris sponsalibus tacita hæc insit conditio: *nisi contrahens statum religiosum elegerit*. eo quod nemo impediendus sit adspirare ad statum vitæ meliorem & perfectiorem. *DD. X. de sponsal.* Quoad alterum, an post matrimonium ingredi liceat? adhibenda Distinctio inter *matrim. ratum & consummatum*. Nam si ratum solum sit, datur novis conjugibus bimestre, vel juxta *Zaf. X. de conv. conjug. n. 20.* aliud spatium ex arbitrio judicis, ad matrimonium vel consummandum, vel profitendum, & si unus ingressus & professus fuerit, quod potest in vito etiam altero, *matrim. ratum etiam quoad vinculum dissolvitur. C. 2. 7. X. d. t. si verò matrim. consummatum, conjugii ad Religionem transituro necessaria est expressa alterius licentia, quâ obtentâ & insuper servatâ dispositione C. 13. X. d. t. professio tenebit, non tamen matrimonium quoad vinculum solvetur C. 4. X. d. t. Rationem disparitatis inter utrumque casum pluribus recenset Lud. Engl. X. d. t. & ibid. passim DD.*

PROBLEMATATA CANONICA.

31. U. Sponsus, qui jurato fidem dedit ante matrimonium contractum ingredi possit Religionem? 32. U. Bimestre tempus Sponsis de presenti ingredi volentibus à jure concessum, sit datum ad deliberandum, vel ad probandum & profitendum? 33. U. Si id bimestre ad profitendum sit assignatum, id adhuc post. Concil. Trid. ita obtineat? 34. U. Canonicus Religionem ingressus tempore novitatus lucreret fructus sue præbendæ? 35. U. In Sponsalibus de futuro conditio impossibilis habeatur pro non adjectâ? 36. U. Dispositio Cap. 6. X. de Cond. appof. post Concil. Trid. nihil amplius operetur? 37. U. Quoad matrimonium meum contractum sit ipso jure nullum, veniat ex dispositione juris positivi? 38. U. Malafides superveniens jure Canon. publicanam act. impediat? 39. U. Sponsalia precedentia, per subsequens matrimonium cum aliâ, ita infirmantur, ut nunquam reviviscant? 40. U. Capitulum sede vacante conferat ea beneficia, quæ ob negligentiam Patroni ad Episcopum devolvuntur? QVÆ.

QVÆSTIO V.

An si donatio omnium bonorum facta sit, ea tam latè sit interpretanda, ut etiam bona futura comprehendat?

Hac in Quæst. circa donationem charam quidem, sed in exercitio admodum raram, propositâ, suppono contra Schneidew. Clar. Gomez. Fach. Moz. Bronch. & alios communiter. Omnium bonorum donationem valere per *L. 35. §. 4. & 5. C. de Donat. L. 8. C. de Rev. Donat.* eam tamen in dubio ad futura non extendi verius est. *Probatur:* Donatio intelligenda est conformiter ad subjectam naturam actus. Atqui donatio est actus præsentis ad dominii translationem directus. Ergo regulariter quoque respicit solum ea bona, quæ præsentem sunt in dominio donantis. Atqui sub hoc non sunt præsentem bona futura, ergo nec ad illa in dubio extendenda donatio. *Obijciuntur 1.* in beneficiis latissima faciendi interpretatio. *C. 6. X. de Donat.* atqui donatio est verum beneficium. *d. C. 6.* ergo. atqui latissimus interpretandi modus exigit donationem indefinite factam extendi ad bona tam præsentia quam futura. *E. Resp.* faciendam esse latissimam interpretationem intra tamen sphaeram actus illius, quo beneficium perficitur, bona autem futura, uti dictum, non sunt in ordinariâ sphaerâ donationis præsentis. *Obijciuntur 2.* licet hypotheca sit actus præsentem constituens jus in re creditori, tamen hypotheca generalis indefinite constituta intelligitur de bonis etiam futuris. *L. f. C. que res pign. obl. E. Resp.* disparitatem esse. imò quia constitutum hypothecæ ex suâ naturâ tendit ad assicurandum creditorem de debito recipiendo tempore futuro, ast donatio non respicit ita ex suâ naturâ tempus futurum, imò ex primævâ suâ indole est donatio, quæ verba inferunt donationem præsentem, adeoque bona præsentia. *addo* si tam latè interpretaretur donatio, nimium gravaretur donans, afflicto licet ita extendatur hypotheca, non plus gravatur hypothecans, quam si sola præsentia hypothecaret, cum hypothecæ jus non fiat majus per hoc, eo quod non augeatur ultra debitum principale. *Obijciuntur 3.* donatio omnium bonorum alteri facta est quædam negatio activa dominii. atqui negatio est malignantis naturæ, negans totum, quod post se invenit;

venit; ergo & donatio talis negat in donante tam præsentia quam futura bona. *Respond. Dist. Min.* negans totum quod post se invenit, illo tempore quo talis negatio ponitur, & cui temporibus illa proportionatur C. pro alio tempore N. Min. & Cosq.

PROBLEMATATA CIVILIA

41. U. ob supervenientiam liberorum revocetur donatio? 42. U. donatio revocetur, si donatarius adversario donatoris advocando patrocinetur? 43. U. jurata donatio 500. solidos excedens valeat absque insinuatione? 44. U. vestimentorum omnium verus sit usufructus? 45. U. b. f. possessor teneatur de fructibus consumptis, in quantum inde locupletior factus? 46. U. divisio juris gentium in primævum & secundævum retinenda sit? 47. U. tutor confirmatus sit habendus pro testamentario? 48. U. tutor ob latam culpam removus fiat infamis? 49. U. tutor nominatus post constit. D. Marci immediatè per appellationem causas excusationis proponere possit? 50. U. novo jure mulier adoptare possit sine Rescripto?

QVÆSTIO VI.

An impuberes ante septennium contrahere possint sponsalia, si, ut dici solet, malitia ætatem suppleat?

Negantium rationes sunt istæ. *1ma.* Valde rarum est, quod ante 7. annum in parvulo tale præcox judicium evigilet, ut quid sponsalia sint, satis intelligat, & frequentius contingit contrarium. Ergo cum regulariter septennium requiratur ad sponsalia, ob rarum hunc casum à regulâ recedendum non est, cum lex non cesset obligare, & si fors in uno particulari casu ratio legis cesset. *2da* pro faciendo testamento ætas 14. in masculo, & in fœmina 12. annorum est præscripta. *L. 5. ff. qui test. fac.* & tamen nemo hucusque docuit, quod ante hanc ætatem, sciens testamenti vim, id etiam facere possit. Ergo etiam cum jus Civ. & Canon. pro sponsalibus contrahendis septennium requirant *L. 14. ff. de sponsal. C. 4. & 5. X. de despons. impub.* non poterunt ea ante dictam ætatem iniri, utcumque prudens adsit judicium. *ita Hayprecht. Zes. König. Panorm. Marian. Socin. Fachin. & novissimè Clariss. D. Senussi Prof. Vienn. in Commentario ad Instit. recenter edito. tit. de nupt.* Affirmantium è contra rationes sunt sequentes:

tes: *1ma.* Sponsalia à minore 7. annis inita ponunt effectum sponsaliorum, nim. impedimentum publicæ honestatis. *C. 3. X. de sponsal.* ergo tenent. *2da.* sponsalia sunt via & dispositio ad matrimonium, ergo cum jus disponat, ut in matrimonio malitia etatem suppleat *C. 9. X. de desp. impub.* idem censetur in sponsalibus disposuisse. *arg. L. 15. 16. ff. de sponsal. 3tia.* jura tantum requirunt septennium, ut contracturi sponsalia intelligant, quid agant. *L. 14. ff. eod.* ergo si ante septennium id intelligant, valebit contractus, præsertim cum in sponsalibus non tantum sit periculum, ut in matrimonio, quod in dissolubile & oneribus plenum est. Pro hac affirm. pugnant *Vallens. Sanch. Laym. Canis. Wagnerech. Fagn.* Ego perpensis pro & contra argumentis puto utrumque probabiliter defendi posse, itaque quæst. in Problema 51. assumo, & converto me ad sequentia

PROBLEMATÀ CANONICO - CIVILIA.

52. U. viro prudenti ducenda sit uxor formosa? 53. U. si mulier in dotem de viro suo castrum, cui jus patronatus annexum, vir durante matrimonio præsentare possit, aut mulier? 54. U. matrimonio putativo sit vis legitimandi liberos? 55. U. requiratur consensus filiorum ad legitimationem per subsequ. matrimonium? 56. U. ut per subsequ. matrimonium legitimetur filius, sufficiat potuisse esse matrimonium inter parentes tempore natiuitatis? 57. U. legitimus per subsequ. matrim. sit habendus pro primogenito? 58. U. Comes Palatinus proprios suos spurios legitimare possit? 59. U. hæres possit præscribere rem non vitiosam, quam defunctus malè f. non possedit, nec tamen ob deficientem, ius præscribere potuit? 60. U. frater fratri opponere possit beneficium competentia?

QVÆSTIO VII.

An tempore necessitatis extreme omnia sint communia vel communicanda?

Inter hæc duo hoc interest, si *communica* tantum sint, tum ubi ad meliorem fortunam pervenerit accipiens, restituere tenetur, non verò, si sint *communia*. Jam qui communia omnia volunt, probant id imò. ex *C. discipulos. Dist. 5. de Consecr.* ubi Christus discipulos, cum per segetes eundo spicas vellent ederem, innocentes vocat, quia fame coacti hoc fecerunt.

atqui si non essent omnia communia tempore famis, non potuissent discipuli alienas segetes invadere, vel debuissent restituere, quod tamen fecisse non leguntur. Ergo. *Prob. 2.* qui rem alterius in tali necessitate accepit non obligatur ad restitutionem ratione injustæ acceptionis, quia ex præcepto juris Natur. ad vitæ conservationem accepit, nec ratione rei extantis, utpote quæ supponitur non extare, nec ratione contractus vel quasi, ergo ex nullo capite obligatur ad restitutionem. *Prob. 4.* olim in primo naturæ statu omnia erant communia, L. 5. ff. de Just. & Jur. ergo tempore necessitatis ille status & rerum communio redit, quia lex divisionis, ne iniqua sit, conservationem vitæ impediens, hoc casu cessabit obligare. *Prob. 5.* jure naturæ omnes habebant jus utendi rebus creatis, prout necessarium fuerit suæ conservationi, quia ad hoc à DEO conditæ sunt, ergo jus gentium divisionem inducens, debuit illud jus indemne conservare, & sic saltem divisionem inducere sub conditione: nisi ex parte alterius obvenerit extrema necessitas. adeoque cum jus positivum naturali derogare nequeat, in necessitate tali omnia ad statum communem redeunt, & cuilibet manet integrum accipere ea, quibus extremè eget. Ita Harprecht. P. König. & alii. Dissidentium è contra Rationes sunt istæ. *ima.* Ob necessitatem bona in tantum fiunt communia, in quantum alterius necessitas potest sublevari. atque illa satis sublevatur, si egens accipiat rem non ut *absolutè* propriam, sed cum obligatione restitutionis, si ad meliorem fortunam venerit. ergo. *2da.* Omnis dispositio, si de præjudicio rei agitur, strictè est interpretanda. atqui hic agitur de præjud. domini re suâ privandi. E. virtus necessitatis, facientis omnia communia, strictè interpretanda, ut non absolutè, sed interim, usque ad casum pinguioris fortunæ, rem domino auferat. *3tia.* Quæ sunt facti, non tollunt ea, quæ sunt juris. atqui necessitas est facti, dominium quid juris. E. *4ta.* Non tenor succurrere proximo cum damno, si possum sine eo. atq. si omnia in necessitate essent communia, ad hoc teneret. E. Ita P. Engl. Covar. Clar. Zaf. Nav. Sanch. Less. Lugo Hunn. Mihi utraque opinio probabilis videtur, hinc quasi. Problematicè defendo, & posito hoc Problemate 61. fiint

PRO-

PROBLEMATATA CIVILIA.

62. U. In *Questione* : An Juramentum metu extortum Jure positivo obliget ? rectè distingvatur inter Jus Civ. & Canon. ?
 63. U. *Adstruenda sit cum Test. lectio corrupta in L. 34. §. 4. ff. de Jurejur.* 64. U. *Quarta Piana impuberi arrogato debita, sit quarta omnium bonorum?* 65. U. *Testamentum rectè desinat 7 C. in L. 1. ff. qui test. fac. pos.* 66. U. *ad Codicillos cæci 6. testes adhiberi sufficiat?* 67. U. *Jure Rom. Testamentum alio signo, quam annulo, signare liceat?* 68. U. *Dispositio §. 7. Inst. de Testam Ordin. ad alias ultimas voluntates extendenda sit?* 69. U. *Si quis corpore adhuc in fundo sit, animum tamen habeat, fundum non possidendi, hoc solo animo possessionem amittat?* 70. U. *Exceptio SC. Macedon. competat filiof. adventitia bona pleno jure habentii?*

QVÆSTIO IIX.

An Prælati sine solemnitate Canonicâ hereditatem vel legatum suæ Ecclesie relictum repudiare possit?

Cum tam laudabili passim Venerabilium locorum Præsules amplificandarum Ecclesiarum suarum studio nunc laborent, ut vix sperabilis sit casus, quo de liberalitate obveniente repudiandâ quisquam eorum cogitaverit, non dubitavi hanc inter rarò contingentia referre *Questionem*, quam *Zes. Panorm. Sanch.* indistinctè affirmant, hac ratione moti, quod nomine alienationis, sine solemnitate Prælato prohibita, veniat strictè dicta alienatio, quâ aliquid ex dominio Ecclesiæ transfertur. Atqui repudiatio hereditatis vel legati non est talis. Ergo. *Min. prob. ex l. 28. ff. de V. S. L. 5. §. 13. ff. de don. int. vir. L. 6. pr. & §. 5 ff. que in fraud. cred.* ubi diversa æstimantur alienare, & non acquirere. Alii cum *Azor.* Disting. hereditatem inter, & legatum purum certæque speciei; in illâ priorem sententiam admittentes, sed non in hoc, ob text. notab. in *L. 5. §. 8. ff. de reb. eor.* ubi repudiatio legati resp. pupilli habetur pro indubitata alienatione, sine Prætoris auctoritate non peragenda, ergo etiam pro tali habenda est resp. Ecclesiæ, cum quæ pro pupillo, eadem & major pro Religione ratio faciat. *L. 43. ff. de Religiof.* Et licet *P. König* ob has rationes utramque sententiam probabilem credat, ei tamen, utut hodie in problemata liberalis sim, assentiri nequeo, sed ob *d. L.*

5. Sententiam Azor. veriolem iudico cum P. Engl. X. de Reb. Ecclef. alien.

PROBLEMATA TESTAMENTARIA.

71. U. Testamentum unicâ syllabâ confici possit, quia L. 1. §. 3. ff. de hered. inst. tria verba ad id requirunt? 72. U. Si Monachus heres institutus, independenter à factô Monachi hereditas Monasterio acquiratur? 73. U. In Testamento ad pias causas requirantur duo testes de substantiâ? 74. U. Mulier possit esse testis in testamento ad piâs causas? 75. U. Testamentum metu extortum sit ipso jure nullum? 76. U. Testamentum Patris, in quo Filius sine adscriptione causæ justè exheredatus, novo jure sit nullum? 77. U. Posthumus exheredari possit novo jure? 78. U. Filius, testetur de adventitiis bonis pleni juris? 79. U. Dispositio §. fin. Inst. de exher. liber. mutata sit ex jure Novel. lar.? 80. U. Si Testamento ad pias causas legata profana inseria, hæc sint inutilia?

QVÆSTIO IX.

An Fur, qui rupto laqueo vivus decidit è Patibulo, denuò suspendi debeat?

Negativa sententia, juxta quam teste Arum. Exerc. Just. Disp. 7. Tb. 8. Collegium Jenense quondam pronunciauit, his probatur argumentis. 1. Quæ raro & insolenter accidunt, miraculosè facta cenferi debent; at quæ miraculosè fiunt, ea sub legis dispositione non continentur. arg. C. 18. pr. X. de Regular. atqui raro & miraculosè accidit, ut fur suspensus decidat è furcâ. Ergo si aliquando contigerit, non comprehendetur sub dispositione legis, fures strangulare jubentis. 2. In dubio, ubi de pœna infligendâ agitur, mitiorem amplecti partem decet, ut potius reus absolvatur quam condemnetur. arg. L. 5. ff. de Pan. at hic versamur in dubio, an semel suspensus & decidens, debeat denuò suspendi; E. 3. Adducitur dictum Psalm. 124. vers. 7. *laqueus contritus est, & liberati sumus*, ergo fur contrito laqueo decidens est liberatus, & proinde dimittendus. Sed meritò hæc opinio dudum ab aliis repulsam tulit: Nam 1. omnis executio sententiæ fieri debet, ut illi per omnia satisfiat, atqui sententia in furem lata talis fuit: *Das er mit dem Strang vom Leben zum Todt gebracht werden solle*. Ergo non debet fur absque strangulatione conlummatâ dimitti. 2. Uti inchoata solutio

solutio non liberat, ita nec pœna, nisi perfecta, atqui talis decidens pœnam necdum perfecte perfolvit. E. Nec obstat, quod Dissent: miraculosam liberationem hoc casu fieri allegent. Nam si de miraculo constaret, quale exemplum adfert *Zos. ad ff. de Pen. num. 48.* res per se clara foret; aliàs miraculo non adscribendum, quod causam naturalem habet, puta fraudem vel negligentiam carnificis, debilitatem laquei vel catenar, aut gravitatem oneris appensis. Ad cœtera in contrarium adducta in conspectu respondebitur.

PROBLEMATATA CANONICO-CIVILIA.

81. U. Clericus reconveniri possit in causâ Civ. coram laico? 82. U. Episcopus possit causam Clerici temporalem judici laico delegare? 83. U. Exceptio non numerata pecunia post biennium possit opponi? 84. U. Remedium L. 2. C. de Rescin. Vend. locum habeat in aliis contractibus? 85. U. Substitutio Pupillaris tacita Matrem aequè excludat ut expressa? 86. U. Substitutus in casum voluntatis, censatur etiam substitutus in casum impotentie? 87. U. Si Pater & Mater Filio mente capio exemplariter substituerint, Substitutus à Patre praeferatur? 88. U. Substitutio rectè dividatur in directam & obliquam? 89. U. Monacho substitutus, praeferatur Monasterio, si Monachus hereditatem a dire notu? 90. U. Si quis gemmam in litore praevideat cum conatu apprehendendi, alter autem prius apprehendat, ea praevidenti vel praeicipiens cedat?

QVÆSTIO X.

An si Filia Vasalli armis assveta & militie dedita sit, in feudum Paternum succedat?

Aliter juris feudalis, quàm Civilis, placuisse conditoribus, eoque jure fœminas à successione feudi regulariter repelli notissimum est. Cujus rei multiplex afferri solet ratio. 1. Quod feuda à militiâ originem habeant, ad quâ fœminar minus aptæ. 2. Quod sexus honestati repugnet, Mulieres Virorum catibus se immiscere. 3. Quod neque consilio ob sexus levitatem Dominum juvare, nec secreta sibi commissa ex innatâ garrulitate reticere, adeoque præstare nequeant ea, quæ fidelitatis forma, feudorum jure præscripta à Vasallo exigit 2. f. 5. 6. 7. Enatum tamen inter DD. dubium, an non in feudi successione admittenda sit Fœmina, ad pugnam assveta? Quod licet ita visum sit *Andr. de Isern. & Hieron. Garzon.* horum tamen opinio ab aliis communiter exploditur. Quia rarò contingere

contingere certum est, Fœminas in bello strenuas, & in consiliis prudentes reperiri, jura autem non de iis, quæ raro, sed quæ plerumque fiunt, constitui solent. *L. 3. ff. de LL.* & quamvis in casu posito prima ratio, ob quam Fœminas à feudo excludi dictum, cessare videatur, cum tamen decisionis hujus plures causæ superfint, non mox unâ earum cessante, ipsa quoque dispositio cessabit. *Schambog. Tract. Feud. tit. 11. num. 7. & DD. Commun.*

PROBLEMATATA FEUDALIA.

91. U. minor curatorem non habens, bona immobilia sua possit in feudum dare sine decreto? 92. U. in feudo filios, dato competat patri ususfr? 93. U. Vasallus habeat dominium utile in re feudali? 94. U. femina ob existentiam masculi ad feudum semel non admissa, in perpetuum maneat exclusa? 95. U. thesaurus in fundo feudali inventus cedat vasallo? 96. U. legitimatus per subsequ. matrim. succedat in feudo? 97. U. mater possit obire munus utricis resp. bonorum feudaliū? 98. U. legato feudo, debeat estimatio? 99. U. possessio 30. annorum sufficiat ad prescribendum feudum in rebus ecclesiasticis? 100. U. si vivo testatore contagio desinat, testamenti tempore pestis conditi, ejusque valoris intra annum sit

F I N I S.

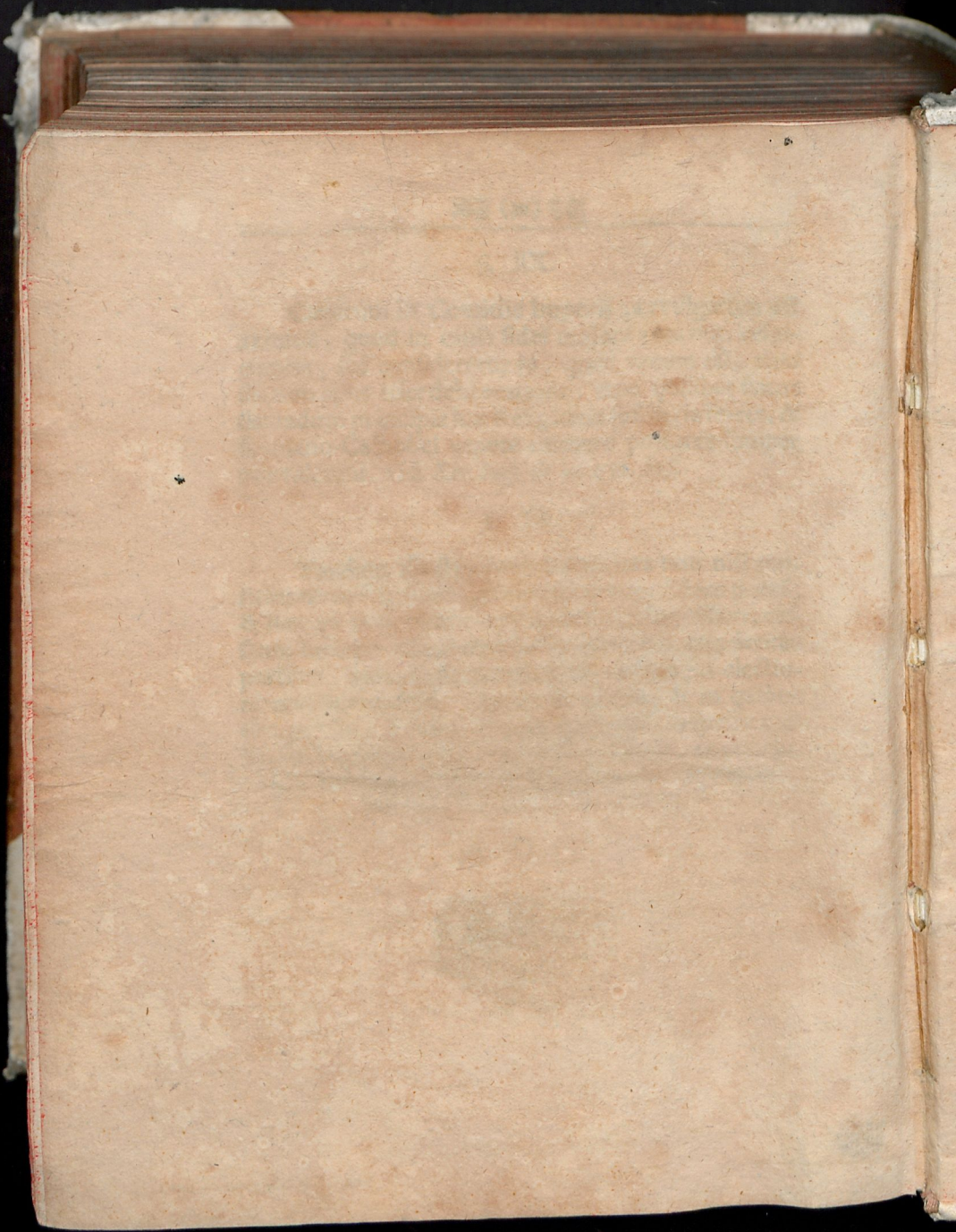
A. M. D. G.

01 A 6619

ULB Halle

003 093 670

3

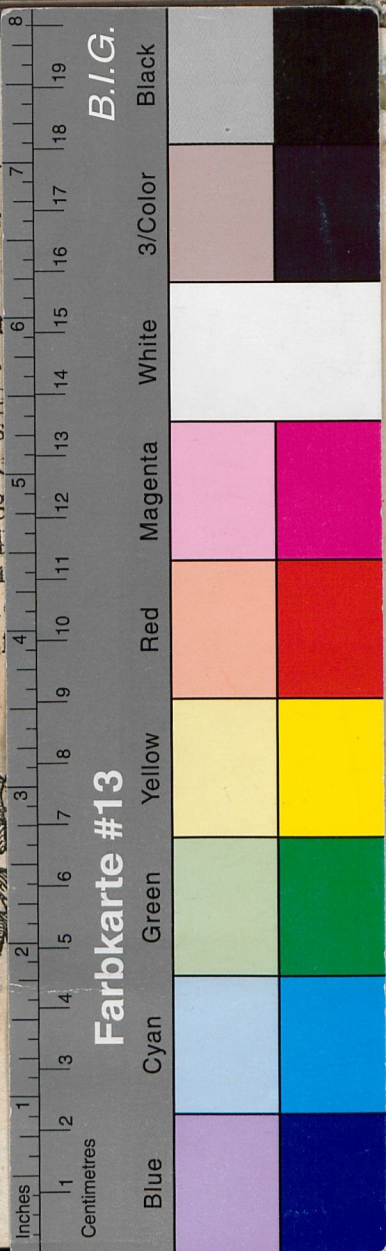
10/17

26

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS
PROBLEMATICA
EXHIBENS NONNULLAS

**QVÆSTIONES
SELECTAS CIRCA
CASUS RARIUS OBVENIENTES,
NEC NON
INTERMIXTA CENTUM PROBLEMATA, EX
CANONICO, CIVILI, ET FEUDALI JURE
COLLECTA,
QVAM
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
REVERENDISSIMO ET ILLUSTRISSIMO DOMINO,
DOMINO
PHILIPPO WILHELMO,
S. R. I. COMITE DE BOINEBURG,SACRÆ CÆSARÆ ATQVE REGIÆ CATHOLICÆ MAJESTATIS CONSILIARIO
INTIMO ET CAMERARIO, NEC NON METROPOLITANARUM ECCLESiarUM MO-
GUNTINAE ET TREVIRENSIS CANONICO CAPITULARI SENIORE, ET RESPECTIVE
SVPREMO CHORI EPISCOPO; EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MO-
GUNTINI CONSILIARIO INTIMO, AC CIVITATIS TERRITORIQVE
ERFURTENSIS PRO-PRINCIPE,
SUB AUSPICIIS DIVINI NUMINIS
SUFFRAGANTE AMPLISSIMO JCTORUM COLLEGIO
INPERANTIQA ELECTORALI UNIVERSITATE
ERFURTENSI,
PRO LICENTIA
GRADUM DOCTORALEM IN UTROQVE JURE SUSCIPIENDI,
PUBLICÆ DISQUISITIONI SUBMITTIT
DIE XXXI. OCTOBRIS ANNO M DCC XV.
IN AUDITORIO JURIDICO COLLEGII MAJORIS
JOANNES MICHAEL ROTERMUNDT, STADTVORBIANUS.ERFORDIÆ TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII, ACAD. TYPOGR.**